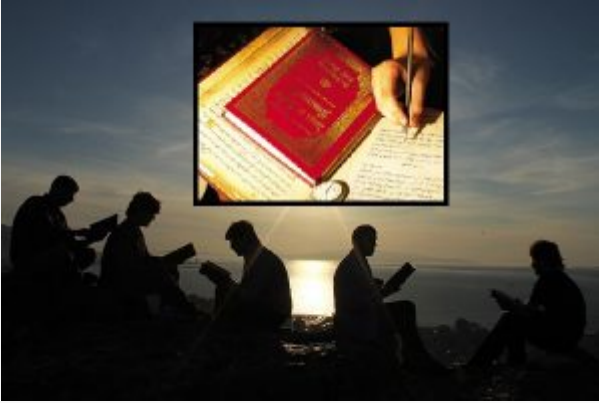

Asır, şahıs ve ferd asrı değildir

Bu zaman ve zeminde şunu net olarak ifade edebiliriz ki, asrımız

şahıs ve ferd asrı değildir.

Fertler bu asırda şahs-ı mânevîler karşısında her daim mağlûp vaziyette kalır. Bedüzzamân Said Nursî'nin ifadesiyle "Bu zaman, cemâat zamanıdır. Ferdî şahısların dehası, ne kadar hârîka olsalar, cemâatın şahs-ı mânevîsinden gelen dehasına karşı mağlûb düşebilir."¹ Asrımız eski asırlara ve zamanlara benzemiyor. "Gavs-ı Âzam Şâh-ı Geylânî, İmam-ı Gazâlî, İmam-ı Rabbânî gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve harika zâtlar"² kendi asırlarında şahsiyetleri ile verese-i nübüvvet vazifesini bihakkın ifa ederek "Ümmetimin âlimleri, İsrailoğullarının peygamberleri mesabesinde dirler."³ hakikatini kıymettar irşâdatlarıyla ve eserleriyle fiilen tasdik etmişlerdir. "O zamanlar bir cihette ferdiyet zamanı olduğundan, hikmet-i Rabbaniye onlar gibi feridleri ve kudsî dâhileri ümmetin imdadına göndermiş. Şimdi ise, aynı vazifeye, fakat müşkilâtli ve dehşetli şerait içinde, bir şahs-ı mânevî hükmünde bulunan Risâletü'n-Nur'u ve sırr-ı tesanüdle bir ferd-i ferid mânâsında olan şakirtlerini bu cemâat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş."⁴

Çünkü bu ahırzaman asrı çok şiddetli ve dehşetli fitneleri içinde barındıran bir asırdır. Hatta "ehl-i imâna hücum eden ehl-i dalâlet, bu asır cemâat zamanı olduğu cihetle, cemiyet ve komitecilik mayesiyle bir şahs-ı mânevî ve bir ruh-u habîs olmuş, Müslüman âlemindeki vicdan-ı umûmî ve kalb-i küllîyi bozuyor. Ve avâmın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve hayat-ı imaniyeyi yaşatan, an'aneyle gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor."⁵

Bu hale karşı, bu acip ve komitecilik ve şahs-ı mânevî-i dalâletin tecavüzü zamanında bir şahs-ı mânevî müceddid olmak lâzım gelir. Böylece Risale-i Nur'un kudsî şahs-ı mânevîsiyle ve sarsılmaz dehasıyla ancak bu asır tenvir edilebilir ve

istikametli bir hizmet-i Kur'âniye ve imâniye yapılabilir.

Bu hakikate binâen zaman şahsiyet zamanı değil, şahs-ı mânevî zamanıdır. Şahıs dahi hatta yüz dahi derecesinde de olsa şahs-ı mânevîye nazaran mağlûp vaziyette kalır. Çünkü her zamanın bir hükmü ve hükümleri vardır. Bu asrımızda da şahs-ı mânevîler hükmeder ve mukavemet edebilir. Öyleyse geçmiş eski zamanlardaki gibi makbul addedilen şahıslara intisab ederek veya onlara lâıyk olmadıkları makamları vererek bu asırda İslâm'a tam hakîkatiyle hizmet edilemez. Bâkî hakikatler fani, muvakkat ve çürütülebilir şahısların omzuna konulmaz. Eğer konulur ise o hakikate zulmedilmiş olur. İşte böyle bir durumda geçmiş asırların metodu olan şahsa bağlanmak Risale-i Nur'a perde ve gölge olmuştur.

Halbuki Bedüzzamân Saîd Nursî kendisini mihenge vurduran bir âlimdir. 'Benim sözümü de ben söyledim diye tamamını hüsn-ü zan edip kabul etmeyin' demiştir. 'Şimdi benim de bir reyim var, ben bir hiçim, meziyet ve makam şahsıma ait değil Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsine aittir' demiştir. Zamanın mahiyetine ve zaruretlerine en uygun hizmet metodunun cemâat ve şahs-ı mânevî ile deruhte edileceğini defaatle ifade etmiştir. Şahsın, şahs-ı mânevî karşısında sivrisinek kadar hükmünün olmadığını beyan etmiştir. Şahıslar fani, ölümlü, geçici olup birçok arızalar ve noksanlıklarla alûde olduğundan, bâkî ve sermedi hakikatler fani şahıslara bağlanmaz ve bina edilmez. Öyleyse zaman, zemin, asır ve şartlar ispat ediyor ki asrımız şahıs ve şahsiyet asrı değil, şahs-ı mânevî asrıdır. Ortak aklın ve şûrâların hüküm sürdüğü bir asırda tekrar eski zamanların metodu olan şahısçılığı ikame etmek doğru değildir. Gördüğümüz kadarıyla Risâle-i Nur'un intişarını şahıslarla perdeleme hareketleri denenmiş, ancak bu perdelerin kalkmaya başladığını ve daha da kalkacağına inanıyoruz. İnşallah Risâle-i Nur hakikatleri muhtaç olan insanlığın akıl, kalb ve ruhlarına in'ikâs eder. Böylece beşerin muhtaç olduğu imân nuru kalb ve vicdanlarına ilka edilmiş olur inşaallah.

Dipnotlar:

- 1- Tarihçe-i Hayat, 2013, s. 743.
- 2- Kastamonu Lâhikası, 2013, s. 20.
- 3- Keşfü'l-Hafâ, 2:64.
- 4- Kastamonu Lâhikası, 2013, s. 20.
- 5- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 2013, s. 62.